Ὁ κ. Παναγιώτης Κανελλόπουλος ἐπέκρινε δριμέως τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου

«Ἡ ΕΡΕ - εἶπε - ζητεῖ μεγάλην πλειοψηφίαν διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀντιπολίτευσις δημιουργική»

Ὁ τέως ἀντιπρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Παν. Κανελλόπουλος ὡμίλησε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς συγκέντρωσιν εἰς τὸ ἐκλογικόν κέντρον τῆς ΕΡΕ. Ὁ λόγος τοῦ κ. Κανελλοπούλου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἄνδρες καὶ γυναῖκες τῆς γενετείρας μου,

Κλείει ἀπόψε ὁ κύκλος τῶν λόγων, τοὺς ὁποίους εἶχα νὰ σᾶς ἀπευθύνω πρὸ τῶν ἐκλογῶν. Εἶναι λόγοι συμπολίτου σας, ὁ ὁποῖος, ἐπὶ 28 συνεχῆ ἔτη, ἀφιέρωσε τὸν ἑαυτόν του εἰς τὰ κοινά. Γνωρίζω, ὅτι δὲν ἔχω ἀκόμη ἐκπληρώσει τὸ καθῆκον μου πρὸς τὴν πόλιν καὶ πρὸς τὸν νομόν Ἀχαΐας καθ' ὅλην τὴν γραμμήν. Ὑπάρχουν πολλά, τὰ ὁποῖα σᾶς ὀφείλω. Ἐξεπλήρωσα, ὅμως, πάντοτε τὸ ὑπέρτατον ἀπέναντί σας καθῆκον: νὰ σᾶς λέγω τὴν ἀλήθειαν.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἄθλημα μέγα. Δὲν εἶναι βέβαιον, ὅτι ὁ ἐπιδιδόμενος εἰς αὐτὴν ἀθλητὴς ἀναδεικνύεται πάντοτε ἄξιος αὐτῆς. Ἀκόμη καὶ ὁ φιλαλήθης ἀστοχεῖ συχνὰ καὶ ἀποτυγχάνει εἰς τὴν σύλληψίν της. Ἴσως ἔχω ἀστοχήσει καὶ ἐγὼ πολλάκις. Σήμερον, ὅμως, εἶναι δύσκολον, σχεδὸν ἀδύνατον, νὰ ἀστοχήσω. Ποτὲ μέχρι τοῦδε ἐκλογὴ δὲν εἶχε τὸν σαφῆ καὶ ἁπλοῦν χαρακτῆρα τῶν ἐκλογῶν τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς. Αὔριον ὁ συμπολίτης μου ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου θὰ σᾶς εἴπῃ πολλά. Καὶ οἱ λόγοι του θὰ εἶναι σαφεῖς. Ἔχει τὸ χάρισμα τῆς σαφηνείας. Ἐνῶ, ὅμως, ἡ ἀλήθεια εἶναι πάντοτε σαφής, κάθε σαφὴς ἔκφρασις δὲν εἶναι καὶ κατ' ἀνάγκην ἀληθής. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἔχει παρεμβάλει δυστυχῶς μεταξὺ τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τῆς ἀληθείας ἕνα παραπέτασμα. Τὸ σιδηροῦν παραπέτασμα τῆς ἀρνητικότητος. Ἀρνεῖται ὅ,τι δὲν ἔπραξεν ὁ ἴδιος. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἠθέλησε νὰ τοῦ ἐμπιστευθῇ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπευθύνου δημιουργικῆς ἀποστολῆς, τῆς ὁποίας θὰ ἦτο ἄξιος. Ἀλλὰ αὐτὸ ἀκριβῶς σημαίνει (εἴτε τὸ θέλει, εἴτε ὄχι) Δημοκρατίαν. Τὸν ἄξιον νὰ κυβερνήσῃ ἀναδεικνύει ὁ Λαός. Καὶ Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἀναδεικνύει ἄξιον ἄλλον, τὸν Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν. Ἔετσι, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πράξῃ τίποτε ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν. Δι' αὐτὸ καὶ ἀρνεῖται πεισμόνως ὅ,τι ἔπραξαν οἱ ἄλλοι.

Καὶ ὅμως θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκτελέσῃ πράξεις ἀξιομνημονεύτους καὶ ὡς ἀρχηγὸς τῆς μειοψηφίας. Ἐντολὴν τοῦ λαοῦ ἀποτελεῖ καὶ ἡ ἄσκησις τοῦ ἀντιπολιτευτικοῦ ἔργου. Εἶναι κάλλιστα δυνατὸν καὶ ὁ ἀντίλογος νὰ εἶναι δημιουργικός. Ἀλλὰ ὁ ἀντίλογος τοῦ κ. Παπανδρέου εἶναι καταλυτικός. Καί, ἀποβλέπων νὰ καταλύσῃ τὰ πάντα, καταλύει κατὰ πρῶτον λόγον αὐτὸν τοῦτον τὸν καταλυτήν. Ὅταν ἀρνῆσαι πᾶν ὅ,τι γένετο κατὰ τὴν τελευταίαν ὀκταετίαν καὶ δὲν βλέπεις ὅσα μεγάλα καὶ πρωτοφανῆ προέκυψαν ἀπὸ τὸν ἱερὸν μόχθον τοῦ λαοῦ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν κυβερνήσεων τῆς περιόδου αὐτῆς, ἀρνῆσαι αὐτὴν ταύτην τὴν ὅρασίν σου. Καὶ ὅταν τὸ πεῖσμα καὶ τὸ ἀρνητικὸν πάθος σὲ παρασύρῃ (καὶ τοῦτο συνέβη μετὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1961) μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἀμφισβητῆς τὴν ἀξίαν τῆς ψήφου τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, νὰ θέτῃς τὸ χάρισμα τῆς σαφηνείας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κακοῦ, νὰ μὴ βλέπῃς, ὅτι μὲ τὰ συνθήματά σου, ταυτόσημα ἐν πολλοῖς μὲ τὰ συνθήματα τῶν ἐχθρῶν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, ἀπειλεῖς αὐτὸ τοῦτο τὸ πολίτευμα, αὐτὰ τὰ βάθρα τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας καὶ τὴν γαλήνην τοῦ λαοῦ, καταλύεις τὸν ἑαυτόν σου ὡς ἡγέτην. Ἡ ἡγεσία εἶναι πολὺ λεπτὴ ὑπόθεσις. Εἶναι μεγάλη ἀποστολή. ἀλλὰ καὶ παγίς. Ἐπαγιδεύθησαν εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ μεγάλοι ἄνδρες, ὁ Παυσανίας, ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Ἀλκιβιάδης.

Ἡ ἀλήθεια εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 3ης Νοεμβρίου εἶναι πολὺ σαφής, σαφεστάτη, δι' ὅσους ἔχουν ὀφθαλμοὺς διὰ νὰ βλέπουν καὶ ὦτα διὰ νὰ ἀκούουν. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἔχει πολὺ ἀνοικτὰ τὰ μάτια του. Βλέπει, ὅτι ἐνώπιόν του δὲν ὑπάρχει παρὰ μόνον μ ί α ὁδός. Ἐκείνη, ἡ ὁποία ἤνοιξεν ἀπὸ ὀκταετίας καὶ διευρύνεται διαρκῶς περισσότερον. Θὰ ἦτο δυνατὸν (τὸ δικαίωμα τῆς πλάνης αὐτῆς θὰ τὸ ἐξησφάλιζεν ἴσως μία συνετὴ ἀντιπολίτευσις, ἡ ὁποία θὰ ἤσκει μετρημένον ἔλεγχον) νὰ πιστεύσῃ, ὅτι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, τὴν ὁποίαν ἤνοιξεν ὁ Καραμανλῆς, θὰ ἐβάδιζεν ἄλλος ὡς ὁδηγὸς καλύτερον ἀπὸ ἡμᾶς ὅλους. Διατί ὄχι;

Πιθανὸν τοῦτο νὰ μὴ ἀποτελεῖ κἂν πλάνην. Κάποτε θὰ συνεχίσῃ ὁπωσδήποτε ἄλλος ὅ,τι ἐπραγματοποιήσαμεν ἡμεῖς. Καὶ ἴσως θὰ ἦτο ἤδη ἄξιος κάποιος ἄλλος νὰ παραλάβῃ τὴν σκυτάλην ἀπὸ τὰς χεῖρας μας. Ἀλλὰ ἡ σκυτάλη προϋποθέτει ἀγῶνα δρόμου πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν. Ἐν προκειμένῳ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ἐκείνην, τὴν ὁποίαν προσδιορίζουν τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος, ἡ πρόοδος καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ Ἔθνους, ἡ γαλήνη τῆς χώρας. Οἱ ἀντίπαλοί μας, ὅμως, θέτουν ὅλα αὐτὰ ἐν κινδύνῳ. Ἀπειλοῦν τὰ πάντα. Διὰ αὐτὸ καὶ πρέπει νὰ εἶναι συντριπτική ἡ νίκη μας εἰς βάρος των. Τὸ νόημα τοῦ αἰτήματος τοῦ Καραμανλῆ νὰ εἶναι συντριπτικὴ ἡ νίκη του εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἀκόλουθον. Πρέπει νὰ ὑποχρεωθῇ ἡ Ἕνωσις Κέντρου νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν τακτικὴν τῶν ἀντιδημοκρατικῶν ἐκβιασμῶν καὶ τῆς ἐθνικῶς ἐπικινδύνου διασταυρώσεως τῶν βημάτων καὶ συνθημάτων της μὲ τὰ βήματα καὶ συνθήματα τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς. Θὰ ἤρκει εἰς ἡμᾶς νὰ ἔχωμεν ἀπόλυτον πλειοψηφίαν εἰς τὴν Βουλήν. Δὲν ἀρκεῖ, ὅμως, τοῦτο ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Δημοκρατίας.

Δὲν ζητοῦμεν συντριπτικὴν λαϊκὴν πλειοψηφίαν διὰ νὰ εἴμεθα περισσότερον ἀμέριμνοι, οὔτε φυσικὰ διὰ νὰ καταστῶμεν ἀσύδοτοι! Ἡ ἐθνικὴ καὶ δημοκρατικὴ αὐτοπειθαρχία ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς ἐπιταγὴν τῆς ἱστορίας.

Ζητοῦμεν συντριπτικὴν λαϊκὴν πλειοψηφίαν διὰ νὰ ἀνοίξουν τὰ μάτια των οἱ ἀντίπαλοί μας καὶ νὰ καταστοῦν πάλιν, συγκλονιζόμενοι ἀπὸ τὴν μεγάλην ἡττάν των, παράγων θετικὸς τῆς λειτουργίας τοῦ πολιτεύματος, ἀντιπολίτευσις δημιουργική, ἀντίλογος σαφῶς καὶ πάλιν Ἑλληνικός.

Ὁ κ. ΑΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΘΕΩΡΕΙ «ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΣ ΒΕΒΑΙΑΝ» ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΙΚΗΝ ΝΙΚΗΝ ΤΗΣ ΕΡΕ

Μετὰ τὸν κ. Κανελλόπουλον ὡμίλησεν ὁ τέως ὑπουργὸς κ. Ἀχ. Γερακωστόπουλος, ὁ λόγος τοῦ ὁποίου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἀγαπητοί Συμπολῖται

Εἶναι ἡ τετάρτη φορὰ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἐθνικὴ Ριζοσπαστικὴ Ἕνωσις καὶ ὁ ἄξιος ἡγέτης της Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς ζητεῖ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Αἱ ἰαχαὶ ποὺ ἀκούονται ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀσφαλῆ προμηνύματα τῆς θριαμβευτικῆς ἐπιτυχίας τῆς ΕΡΕ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς.

Εἰς τὴν συνείδησιν παντὸς ἐχέφρονος Ἕλληνος εἶναι παγία ἡ πεποίθησις ἡ ὁποία προεξοφλεῖ τὴν συντριβὴν τῶν ἀντιπάλων μας. Καὶ ἡ πεποίθησις αὐτὴ δὲν εἶναι ὑπαγόρευσις εὐσεβοῦς πόθου. Εἶναι διαπίστωσις τῆς ἀκαταλύτου θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀναδημιουργίας τῆς Χώρας.

Αὐτὴν τὴν ἀκατάλυτον θέλησιν τοῦ λαοῦ ἐπί δύο ὁλόκληρα ἔτη, ἐπροπηλάκισε μὲ μανίαν —καταστροφικήν— ἕνας ἀνίερος ἀγών τῆς μειοψηφίας, ἡ ὁποία τὸν ἀπεκάλεσεν «ἀνένδοτον ἀγῶνα».

Πράγματι ἀνένδοτος ὑπῆρξεν ὁ ἀγὼν αὐτός. Ἀλλ' ἀνένδοτος εἰς πᾶσαν ἐπιταγὴν πολιτικῆς ἠθικῆς καὶ εὐπρεπείας.

Ἀνένδοτος εἰς κάθε ὑπαγόρευσιν τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος. Ἀδίστακτος, ἐπί πλέον, εἰς τὴν χρησιμοποίησιν μέσων ἀνεντίμων καὶ μεθόδων καταπτύστων.

Ἔξαλλος καὶ παράλογος, μέχρις ἀπαχαλινώσεως, ὁ ἀγὼν αὐτὸς ἐστράφη εὐθέως κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ ἠμφισβήτησε τοῦτο τὸν κυρίαρχον θέλησιν καὶ ὕβρισε τοῦ λαοῦ τὰ δικαιώματα.

Διότι ὕβριν τοῦ λαοῦ ἀπετέλεσε τὸ τεράστιον ψεῦδος περὶ βίας καὶ νοθείας.

Καὶ ἀντεθνικὸν διασυρμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἔναντι τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης ἀπειργάσθη ἡ ἄξαλλος συκοφαντική ἐκστρατεία.

Καὶ ὅλα αὐτά, διότι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς ἠρνήθη νὰ παραδώσῃ τὴν γαλήνην του εἰς τὴν ἐπιθετικὴν δημοκοπίαν τῶν ἀρχομανῶν. Ὅλα αὐτὰ διότι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν ἠθέλησε νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν ἀρνησιν, εἰς τὴν ἠθικὴν σύγχυσιν, εἰς τὴν ἀσπόνδυλον ἡγεσίαν τῆς ἀντιπάλου παρατάξεως.

Καὶ καλεῖται σήμερον ὁ Λαὸς ἐκτὸς τῶν ἄλλων νὰ κρίνῃ μεταξὺ τῆς ἡγεσίας τοῦ ἑνὸς— καὶ μάλιστα τοῦ ἑνὸς τῆς ἀκτινοβολίας τοῦ Κωνσταντῖνου Καραμανλῆ— καὶ τῆς πολυκεφάλου ἡγεσίας τῶν ἄλλων.

Ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μαστιζόμενοι ἀπὸ τὰς ἀγεφυρώτους διαφορὰς των συνδέονται μόνον ἀπὸ τὸν φθόνον δι' ὅσα ὁ Καραμανλῆς ἐπετέλεσε.

Συμπολῖται

Ἐπί ὀκτὼ χρόνια ἡ Ἑλλὰς προχωρεῖ εἰς τὴν ἀνασυγκρότησίν της. Καὶ ἐπί ὀκτὼ χρόνια ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς παρακολουθεῖ πραγματοποιούμενα τεράστια ἔργα. Ἔργα, τὰ ὁποῖα ὅμως ἔχουν ὡς βασικὴν προϋπόθεσιν τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν σταθερότητα.

Δὲν ἰσχυριζόμεθα οὔτε ἰσχυρίσθημεν ὅτι ἐπετεύχθη ἡ Ἑλληνικὴ εὐημερία. Δικαιούμεθα ὅμως νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι ἔγιναν τεράστιαι προσπάθειαι. Προσπάθειαι ποὺ ἀπήτησαν καὶ μεγάλας θυσίας διὰ νὰ κατοχυρωθῇ ἡ καλλιτέρα αὔριον, μόνην ἐγγύησιν τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς.

Συμπολῖται

Ἡ θριαμβευτικὴ νίκη τῆς ΕΡΕ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς 3 Νοεμβρίου εἶναι μαθηματικῶς βεβαία.

Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ ἐξασφάλισις οἱασδήποτε κοινοβουλευτικῆς πλειονοψηφίας. Ἀπαιτεῖται συντριπτικὴ πλειοψηφία διὰ νὰ συνεχισθῇ καὶ ὁλοκληρωθῇ τὸ συντελεσθὲν μέχρι σήμερον γιγάντιον ἔργον.

Ἀπαιτεῖται συντριπτικὴ πλειοψηφία εἰς διαπίστωσιν τῆς ἀκαταβλήτου θελήσεως τῆς ἐθνικόφρονος παρατάξεως διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας διὰ τὴν ἐξουδετέωσιν ὅλων τῶν κινδύνων τοὺς ὁποίους ἀπειλεῖ κατὰ τοῦ ἔθνους ἡ ἀσύδοτος δημοκοπία.

Συμπολῖται

Ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς καὶ ἡμεῖς, ζητοῦμεν καὶ ἀπὸ ὑμᾶς συντριπτικὴν πλειοψηφίαν διὰ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν καὶ ἀσφαλῆ ἀπόδοσιν τοῦ μεγαλοπνόου προγράμματός του.

Πρόγραμματος, τὸ ὁποῖον δὲν ἀποτελεῖ συρραφὴν ἀπραγματοποιήτων ἐπαγγελιῶν ἀλλ' ἀπαύγασμα βαθείας μελέτης καὶ ἱεραρχήσεως ὅλων τῶν προβλημάτων ὥστε νὰ εἶναι δυνατή ἡ πραγματοποίησίς των.

Ἐγγύησιν αὐτῆς τῆς πραγματοποιήσεως ἀποτελεῖ τὸ παρελθὸν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως.

Δὲν ὑπόσχεται ἀλλὰ πραγματοποιεῖ.

Δὲν διαβουκολεῖ τὸν λαόν μὲ παχυλὰς ὑποσχέσεις ἀλλὰ τοῦ παρουσιάζει ἔργα τεραστίας σημασίας. Ἔργα τὰ ὁποῖα ὁλοκληρούμενα θὰ ἀπεργασθοῦν τὴν εὐημερίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Συμπολῖται

Αἱ ἐκλογαὶ τῆς 3 Νοεμβρίου ἔχουν ἱστορικὴν σημασίαν. Εἶναι σταθμὸς καὶ ἀφετηρία συγχρόνως.

Σταθμὸς ὁ ὁποῖος ἐπιτρέπει τὸν πλούσιον ἀπολογισμὸν μιᾶς δραστηριότητος, ἡ ὁποία ἐπούλωσε τὰς πληγάς, ἀξιοποίησε τὰς δυνατότητας τῆς Χώρας καὶ ἀνοίγει εὐρεῖς τοὺς ὁρίζοντας τοῦ μέλλοντος.

Ἀποτελεῖ ὅμως καὶ ἀφετηρίαν διὰ τὴν νέαν ἐξόρμησιν τῆς ὁποίας αἱ κατακτήσεις θὰ σημάνουν τὴν ἄνοδον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ὑψηλὸν ἐπίπεδον τῶν προηγμένων Χωρῶν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης.

Τὸ διακήρυξεν αὐτὸ ὁ Ἀρχηγός τῆς Ἐθνικῆς Ριζοσπαστικῆς Ἑνώσεως. Καὶ τὸ πιστεύομεν διότι ποτὲ δὲν διέψευσε τὰς προσδοκίας μας.

Τὸ εἶπε καὶ τὸν ἀκολουθεῖ ὁ Λαός συμπαγής ἁγνὸς αἰσιόδοξος. Τὸ εἶπε καὶ τὸ ὑψώσαμεν ὡς σημαίαν τοῦ ἀγῶνός μας.

Διαπρύσιοι Κήρυκες ὅλοι τῆς πίστεως πρὸς τὸν μεγάλον ἡγέτην ἃς γίνωμεν ἀπόστολοι τῆς θρησκείας του. Τῆς θρησκείας ποὺ ἔχει σύμβολον πίστεως τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ τὴν Ἑλλάδα, τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὰ πεπρωμένα της.

Ἡ καλὴ μοῖρα τῆς Πατρίδος μας ἔταξε πρωτεργάτην των τὸν Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν καὶ τὸν ἄξιον συνεργάτην του Παναγ. Κανελλόπουλον.

Μαζί τους εἰς τὸν τελικὸν ἀγῶνα.

Μαζί τους εἰς τὴν Νίκην.

Σᾶς καλῶ, συμπολῖται μου νὰ στείλωμε ἀπόψεις τὸν ἀρχηγόν μας τὸν ἐνθουσιώδη χαιρετισμόν μας μὲ τὴν διάτρυσιν ἰαχῆς:

Ζήτω ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς

Ζήτω ὁ Λαός τῶν Πατρῶν

Ἀκολούθως ἀπηύθυνον χαιρετισμὸν πρὸς τὴν συγκέντρωσιν καὶ οἱ λοιποὶ ὑποψήφιοι τοῦ συνδυασμοῦ τῆς ΕΡΕ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι, πραγματοποιουμένης τὴν 19.30 ὥραν τῆς σήμερον 1—11—1963, ὑπὸ τοῦ κόμματος τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, προεκλογικῆς πολιτικῆς συγκεντρώσεως, εἰς τὴν πλατεῖαν Βασιλέως Γεωργίου Α' καθ' ἣν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ ἀρχηγὸς τούτου κ. Γεώργιος Παπανδρέου, ἀπαγορεύομεν πᾶσαν ἑτέραν τοιαύτην, ταυτοχρόνως, ἐν ὑπαίθρῳ, συγκέντρωσιν, εἰς οἱονδήποτε ἄλλον σημεῖον τῆς πόλεως, ὡς καὶ πᾶσαν διαδήλωσιν.

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας

ΠΑΝΟΣ ΚΑΡΑΜΗΟΥΛΗΣ

Ἀστυν. Δ)ντὴς Α'

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΠΗΚΟΛΟΥΘΗΣΕ ΖΩΗΡΑ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

ΕΣΗΜΕΙΩΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

βε χιλιάκις ὅτι ἡμεῖς ἠσκήσαμεν ἐκβίασιν. Ἀλλὰ πῶς; Ἡμεῖς δὲν ἐζητήσαμεν εὐνοιαν. Δὲν ἐζητήσαμεν κυβέρνησιν. Ἐζητήσαμεν μόνον τιμίας ἐκλογάς. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν λέγεται ἐκβίασις, λέγεται τιμιότης, λέγεται αὐτοπεποίθησις, λέγεται δημοκρατία.

Καὶ ἀπετόλμησε νὰ εἴπῃ ὅτι ὑπῆρξεν αὐτὸς εἰς τὸ παρελθόν καὶ θὰ εἶναι αὐτὸς καὶ εἰς τὸ μέλλον ἐγγυητὴς τῆς Δημοκρατίας. Ἀλλὰ τί σημαίνει Δημοκρατία, κύριε ἀρχηγέ τῆς ΕΡΕ;

Σημαίνει ἐλευθερίαν, ἰσότητα καὶ δικαιοσύνην. Ἀλλὰ εἰς τὸν καιρόν τῆς ΕΡΕ δὲν ὑπῆρχεν οὔτε ἐλευθερία, οὔτε ἰσότης, οὔτε δικαιοσύνη. Εἶχον διατηρηθῆ μόνον τὰ ἐξωτερικὰ γνωρίσματα τῆς Δημοκρατίας — ὁ κοινοβουλευτικὸς μυνθύας. Καὶ κάτω ἀπὸ τὸν μανδύαν συνετελεῖτο ὁ στραγγαλισμὸς τῆς οὐσίας τῆς Δημοκρατίας. Οἱ πολῖται δὲν ἦσαν οὔτε ἐλεύθεροι οὔτε ἴσοι ἀπέναντι τῶν ἀρχῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ νόμου. Διὰ τοὺς φίλους ὑπῆρχον αἱ εὔνοιαι καὶ τὰ σκάνδαλα. Διὰ τοὺς ἀντιπάλους οἱ φάκελοι καὶ αἱ διώξεις. Αὐτὸ δὲν λέγεται Δημοκρατία, κύριε ἀρχηγέ τῆς ΕΡΕ. Λέγεται μονοκομματικὸν κράτος, λέγεται φασισμός. Ὑπῆρχε φοβία εἰς τὴν ὕπαιθρον. Τί σημαίνει φοβία; Ὅτι οἱ πολῖται οἱ ἀντίπαλοι τῆς ΕΡΕ δὲν εἶχον τὸ θάρρος νὰ ἐκδηλώσουν τὰ πολιτικά των φρονήματα. Δὲν εἶχον τὸ θάρρος νὰ ἀναγνώσουν τὰς ἐφημερίδας τῆς ἀρεσκείας των, τὰς ὁποίας ἀνεγίνωσκον ἀποκρύφως εἰς τὰς οἰκίας των, ὅπως συνέβαινε μὲ τὸ Κρυφὸ Σχολειὸ τῆς δουλείας. Αὐτὴ ἦτο ἡ δημοκρατία τῆς ΕΡΕ. Δημοκρατία Παραπετάσματος.

Ἐτόλμησεν ἀκόμη νὰ εἴπῃ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ὅτι ἡμεῖς εἴμεθα τὸ παρελθόν καὶ ἐκεῖνος τὸ μέλλον. Ἀλλὰ ἔχει κάμει λάθος εἰς τὰς χρονολογίας. Ἐκεῖνος εἶναι τὸ παρελθόν — ὁ φασισμός. Ἡμεῖς ἡ Δημοκρατία, ἡ ἀληθινὴ Δημοκρατία— τὸ μέλλον. Ἡ ΕΡΕ ἀνήκει εἰς τὸ παρελθόν. Εἶναι συνάδελφος τῆς κομματικῆς τυραννίας, τοῦ Βούλγαρη, τοῦ Τσουμπέ. Αὐτὴν τὴν κομματικὴν τυραννίαν συνέτριψε τότε ἐπίσης χωρὶς δυναμικὰ μέσα, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς του ὁ Χαρίλαος Τρικούπης. Καὶ τοῦ Χαριλάου Τρικούπη τὴν ἔνδοξον παράδοσιν ἡμεῖς συνεχίζομεν.

Ἡ ΕΡΕ ἀνήκει ἐπίσης εἰς τὴν φαυλοκρατίαν, τὴν ὁποίαν ἀνέτρεψεν ὁ ἄνεμος τῆς ἀνοφώσεως τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Καὶ αὐτὴν ἐπίσης τὴν ἔνδοξον παράδοσιν συνεχίζομεν ἡμεῖς καταλύοντες τὴν φαυλοκρατίαν τῆς ΕΡΕ.

Ἀλλ' ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἠσθάνθη ὁ ἴδιος τὴν ἀναξιότητα τῶν ἐπιχειρημάτων τὰ ὁποῖα ἐπικαλέσθη ἐναντίον μας. Καὶ προσέφυγεν εἰς τὸ σωσίβιον εἰς τὴν καπηλείαν τοῦ Ἔθνους.

Ἡ Ἕνωσις Κέντρου —εἶπε —συνεργάζεται μὲ τὸν κομμουνισμὸν καὶ ἀποτελεῖ κίνδυνον διὰ τὸ Ἔθνος. Εἶναι βέβαιον ὅτι, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐκλείψῃ ὁ κομμουνισμὸς ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ὁ πλέον βαρυπνεθῶν, ὁ ἀπαρηγόρητος συγγενής θὰ ἦτο ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ. Τοῦ εἶναι τόσον ἀπαραίτητον νὰ ὑπάρχῃ καὶ ὁ κομμουνισμὸς καὶ ἡ συνεργασία τοῦ Κέντρου μὲ τὸν κομμουνισμόν, ὥστε νὰ ἠμπορῇ νὰ μονοπωλῇ τὴν προστασίαν τοῦ ἔθνους. Καὶ δὲν σκέπτεται ὅτι γίνεται καταγέλαστος.

Ἡ ΕΔΑ κατέρχεται εἰς τὰς ἐκλογὰς μὲ ἰδικούς της συνδυασμούς. Καὶ ἐπιπλέον ἐπικρίνει τὴν ἡγεσίαν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, διότι δὲν ἐδέχθη συνεργασίαν. Τί ἄλλο ἐπιπλέον ἔχρειάζετο ὡς ἀπόδειξις, ὅτι ὄχι μόνον δὲν ὑπάρχει συνεργασία, ἀλλὰ πλήρης ἀντίθεσις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου πρὸς τὴν ΕΔΑ; Καὶ ὅμως ἀποτολμᾶ αὐτὸν τὸν ἰσχυρισμὸν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ. Τόσον ὀλίγη εἶναι ἡ σοβαρότης καὶ τόσον μεγάλη ἡ ἀγωνία του.

Ἀγαπητοί φίλοι

Δονεῖται ὅλη ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ ἐνθουσιασμὸν καὶ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου. Ὅλοι ὁμολογοῦν ὅτι οὐδέποτε εἰς τὸ παρελθὸν ἔχει παρατηρηθῆ παρόμοιον ρεῦμα. Βέβαιον εἶναι πλέον, ὅτι τὴν 4ην Νοεμβρίου θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀρχὴν αὐτοδύναμος ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἡ κυβέρνησις τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας. Καὶ παρέχομεν μίαν μεγάλην ὑπεύθυνον ὑπόσχεσιν. Θὰ ὑπάρξῃ ἐθνικὴ ἀναγέννησις.

Ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν Λόῦδ Τζώρζ ὁ διάσημος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Σνόουντεν ἔλεγεν: Ἡ χώρα ἔχει ἀνάγκην προγράμματος, ἀλλ' ἔχει κατ' ἐξοχὴν ἀνάγκην ἐμπνεύσεως.

Καὶ ἡ Ἑλλὰς κατ' ἐξοχὴν σήμερον, ἔπειτα ἀπὸ τὰ ὀκτὼ χρόνια τῆς παρακμῆς ἔχει κατὰ πρῶτον λόγον ἀνάγκην ἐμπνεύσεως. Πρέπει νὰ ἀνορθωθοῦν αἱ ἠθικαὶ ἀξίαι. Πρέπει νὰ ἐμπνευσθοῦν ἰδεώδη. Πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ἀρετὴ εἰς τὸν δημόσιον βίον. Ὅπως ἀκριβῶς ἐνεπνεύσθησαν ἰδεώδη εἰς τὴν νεότητα μὲ τὸν ρωμαντισμὸν τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος.

Τὸ πολίτευμα ἡμῶν εἶναι Δημοκρατία— εἶπεν ὁ Περικλῆς εἰς τὸν Ἐπιτάφιον. Καὶ αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ ἰδικόν μας ὑπερήφανον κήρυγμα. Καὶ ἀπέναντι τῆς Δεξιᾶς, ἡ ὁποία παραβιάζει, καὶ ἀπέναντι τῆς Ἀριστερᾶς, ἡ ὁποία καπηλεύεται τὴν Δημοκρατίαν, τὸ πολίτευμα ἡμῶν θὰ εἶναι ἀληθινὴ Δημοκρατία, ἡ ὁποία σημαίνει σύνθεσιν τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης. Εἰς μίαν ἀληθῆ δημοκρατίαν τὸ φρόνημα εἶναι ἐλεύθερον. Δίώκεται μόνον ἡ πρᾶξις, ἡ παράνομος πρᾶξις. Καὶ διώκεται ἀπὸ τὰς νομίμους ἀρχὰς—τὴν δικαιοσύνην, τὰς ἐνόπλους δυνάμεις, τὰ σώματα ἀσφαλείας. Δὲν διώκεται ἀπὸ τοὺς δοσιλόγους, τοὺς ἀλήτας καὶ τὰ κοθάρματα τῶν τριακόνταετιῶν.

Εἰς τὸν καιρὸν τῆς ΕΡΕ τὸ κράτος ἦτο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κόμματος. Εἰς τὸν καιρὸν τῆς ἰδικῆς μας κυβερνήσεως τὸ κόμμα θὰ εἶναι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κράτους. Καὶ τὸ κράτος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ λαοῦ. Θὰ ὑπάρξῃ κράτος δικαίου.

Ἀκολούθως ὁ κ. Παπανδρέου ἀνεφέρθη εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἰς διαφόρους τομεῖς, ὅπως